

Hållbara rättigheter

Använd den Europeiska landskapskonventionen i det politiska arbetet, uppmanar Eva Salevid

“Sätt in den för alla liberaler grundläggande frågan om mänskliga rättigheter i dess regionala och europeiska perspektiv”

Efter folkpartiets nyss avslutade landsmöte summeras resultaten.

Att miljöfrågorna är en liten men envist återkommande fråga för partiet visade en rad engagerade inlägg, bland annat av Nicke Grahn och andra talare under temat Global solidaritet.

Motionen som handlade om en god miljö som förutsättning för demokrati och mänskliga rättigheter avsågs. Grahn var en av reservanterna. Även andra landsmötesombud, såsom undertecknad, tog den avslagna motionen som utgångspunkt för att plädera för en modernare och bredare miljöpolitik med människan i centrum för folkpartiet inför kommande val.

Mänskliga rättigheter

Mitt argument är att en ny konvention, Europeiska Landskapskonventionen, ELC, som Sverige undertecknat vid dess tillkomst i Florens år 2000, gör det angeläget att sätta in den för alla liberaler grundläggande frågan om mänskliga rättigheter i dess regionala och europeiska perspektiv.

Jag hänvisade i pläderingen för detta bland annat till Naturvårdsverkets hemsida (där konventionen just betecknas som “en regional konvention”) och förespråkade så även ett utökat samarbete med den borgerliga alliansen kring denna enormt viktiga framtidsfråga. Den samlar de flesta av våra heta och idag tyvärr alltför kontroversiella demokrati- och miljöfrågor inom ramen för “landskapet”: portalbegreppet.

Även andra motioner upptagna i respektive utskott hade då redan kommit på en liknande linje av hållbarhet, t ex inom utbildningen och vården:

Bildningsskolan

Riksdagsledamoten Anita Brodén framförde, under temat “Skolfrågor”, ett önskemål om ett återupprättande av bildningsskolan så att “globala hållbarhetsfrågor” borde ingå i all utbildning i Sverige.

Slutligen föreslogs även av undertecknad en tilläggstext till Gullvi Jonssons motion om “Hållbar vård” med följande lydelse: “Hållbar vård liksom rehabilitering uppnås bättre om alla människor, inklusive de som är vårdberoende, ges tillfälle till aktiv vistelse i levande natur samt i väl skötta och planerade (designade) landskap”.

Hållbara sammanhang

Alla som intresserar sig för dessa frågor kommer att finna att samtliga dessa önskemål är naturligt insatta i sitt långsiktigt hållbara sammanhang inom ramen för Europeiska landskapskonventionen. Det är bara att hoppas att – som alltså framfördes under landsmötet – såväl den folkpartistiska riksdagsgruppen i sin helhet, som partistyrelsen (där rimligen Jan Björklunds agerande borde väga tungt över utbildningsfrågorna – och policyn – och Marit Paulsens under landsmötet uttalade intresse för att kvinnornas hållbara insatser ska väga tungt inom vårdfrågorna), nu inte bara känner sig klart adresserade, utan även handlar därefter.

Även riksdagens lagutskott under Johan Pehrson borde, vad jag kan förstå, ta till sig signalerna i konventionen och dess kringtexter. Rätt utnyttjad har Europeiska landskapskonventionen kapacitet att inte bara fungera som användbart – och hållbart – styrinstrument för många års framgångsrika och konsekventa folkpartistyre framöver.

Den sträcker även sina tentakler långt in i den borgerliga alliansens redan anträdna färdriktning.

Eva Salevid